

materialet angaar, er vanskelig haandterlig, saa er det netop en saadan Sag, som burde appelleres til Højesteret og finde sin endelige Afgørelse dér.

Tillige mener jeg, at Sømmelighedshensyn overfor Højesteret som vor forfatningsmæssig øverste Domsmyndighed netop kræver, at en saadan Proces finder sin Afgørelse dér. Endvidere kræver den almindelige Retsbevidsthed, at en Sag af denne Beskaffenhed appelleres til Højesteret; den almindelige Retsbevidsthed, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller vil gøre sig til Talsmand for, og jeg formoder en vederhæftig og redelig Talsmand for, kræver netop, at en saadan Dom appelleres til Højesteret.

Og endelig mener jeg, at Hensynet til Lovgivningsmagten, et simpelt Sømmelighedshensyn overfor Lovgivningsmagten kræver, at en saadan Dom appelleres til Højesteret. Vi staar nemlig umiddelbart foran en Revision af Aktieloven, og vi har her det mest slaaende Eksempel paa, hvorledes Aktieloven kan omgaaes i storstilet Format af et Aktieselskab med Datterselskaber, uden at det trækker nævneværdige Konsekvenser efter sig. Naar Rigsdagen skal til at revidere Aktieloven, vilde det have den største Betydning at have en Højesteretsdom i denne den største Aktieselskabs-svindelse, vi har haft i de Aar, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller saa manende har omtalt i sine Artikler.

Men nu er det altsaa afgjort, at Sagen ikke skal appelleres, og den højtærede Justitsminister har med vanlig Vilkaarlighed, saa snart det drejer sig om Landmandsbanksagen og dertil hørende Forhold, tilsidesat Sømmelighedshensynet baade overfor Domstolene, overfor Lovgivningsmagten og overfor den almindelige Retsbevidsthed. Den højtærede Justitsminister er jo procesretligt den øverste Anklagemyndighed, og hvis den højtærede Minister fandt, der var Anledning til at faa denne Sag appelleret til Højesteret, havde han det selvfølgelig i sin Magt; det kunde han have gjort, lige saa vel som han kunde faa Landmandsbanksagen appelleret. Men det har han altsaa ikke villet, og han vover her at sige, at det i denne Sag ikke drejer sig om Principspørgsmaal, men om et underordnet Spørgsmaal, som man ikke behøver at gaa længere end til Landsretten med. Det vover den højtærede Justitsminister, som er den øverste Repræsentant for Retsbevidstheden, at sige overfor Lovgivningsmagten. Jeg gratulerer ham til hans Frimodighed!

Naar nu Sagen er afgjort, som den er, af den højtærede Justitsminister, er der for Lovgivningsmagten kun een Instans at falde tilbage paa, nemlig Bankkommissionen og Bankkommissionens Beretning. Men her maa til Gengæld Lovgivningsmagten efter min Formening forlange fuld Udredning af det transatlantiske Kompagnis Forhold. Med al den Vilkaarlighed, som den højtærede Justitsminister ikke generer sig for at lægge for Dagen, naar det drejer sig om Landmandsbanksagen, er han dog sat til at overvaage, at Loven om Landmandsbankkommissionen overholdes, og der staar i denne Lov

Formanden: Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Processen mod Plum og Dommen over ham, der er Genstand for Forhandling, og ikke Landmandsbanken.

Holstein: Maa jeg dertil sige, at i Kommissionsloven staar der udtrykkelig, og det var det, jeg vilde sige til den højtærede Justitsminister, at Kommissionen har til Opgave at undersøge Aarsagerne til Landmandsbankens Sammenbrud og dens nuværende økonomiske Vanskeligheder samt saadanne Forhold, som Justitsministeren maatte finde Anledning til at henvise til den. Nu har vi jo set tydelige Eksempler paa, at Forhold, som Lovgivningsmagten fandt det rimeligt, at Justitsministeren henviste til Bankkommissionens Undersøgelse, har Justitsministeren ikke fundet Anledning til at henvise til Bankkommissionens Undersøgelse. Han har fortolket dette Punkt i Loven langt snævrere, end Lovgivningsmagten

Formanden: Det er en Sag for sig, men Forespørgselen omhandler ikke dette.

Holstein: Det drejer sig her om Dommen over det transatlantiske Kompagni, og naar man vil undersøge Aarsagerne til Landmandsbankens Sammenbrud og de økonomiske Vanskeligheder, Landmandsbanken befinder sig i, saa kan man ikke komme udenom en klar Redegørelse for det transatlantiske Kompagnis Forhold, det tror jeg, den højtærede Formand vil give mig Ret i. Det er altsaa den højtærede Justitsministers Sag at overvaage, at det Aktieselskab, hvis Forhold mere end noget andet har givet Anledning til Landmandsbankens økonomiske Sammenbrud og